

DUMNEZEUL-MIRE

TATĂL MEU A FOST boxer profesionist timp de optsprezece ani. Pe când era boxer amator, a participat la Jocurile Olimpice și a devenit campion mondial. Am crescut în sala de sport, stând prin vestiare urât mirositoare, înconjurat de fum de țigară, de pariuri ieftine și de luptători sângeroși. Mai târziu, tatăl meu s-a încurcat cu lumea interlopă criminală și violentă din preajma lumii boxului.

Îmi amintesc că la zece ani tatăl meu mă antrena în acest sport și îmi făcea mare plăcere să părăsesc sala de sport plină de miros de transpirație pentru a-l însoți în barurile din cartier, unde eram înconjurați de oameni duri și de gangsteri. Vă puteți imagina consternarea pe care am simțit-o la început, când Dumnezeu m-a chemat ca, în acord cu Cântarea Cântărilor 8:6, să proclam Trupului lui Cristos mesajul despre Isus, Mirele ceresc, și despre pasiunea Miresei.

S-a întâmplat în iulie 1998, în timp ce mă rugam în biroul meu. Aceasta a fost una din cele mai definitorii experiențe pe care le-am avut de-a lungul a mai mult de douăzeci și cinci de ani de umblare

cu Dumnezeu. Pe atunci înțelegeam foarte puține lucruri despre Cântarea Cântărilor, dar în timpul aceluia moment de rugăciune și devoțiune personală, s-a întâmplat să citesc Cântarea Cântărilor 8:6-7. Pe măsură ce citeam acest pasaj, Duhul lui Dumnezeu lucra în inima mea, îndreptându-mi atenția într-un mod neobișnuit spre dragostea lui Dumnezeu.

Fiind mișcat puternic, am început să plâng, cerându-I lui Dumnezeu să pună în inima mea o dragoste profundă pentru Isus. Duhul lui Dumnezeu S-a odihnit asupra mea cu o putere calmă în timp ce stăteam îngenunchiat în rugăciune. De atunci nu am mai experimentat niciodată ceva asemănător.

Am început să simt o intimitate cu Dumnezeu pe care nu o cunoscusem până atunci. Pe măsură ce puterea acestei experiențe se intensifica, am ridicat telefonul și am rugat-o pe secretară să nu îmi facă legătura cu niciun apel direcționat către mine. Deși nu realizam atunci, în timp ce plângeam ușor, repetând din nou și din nou: „Isus, pecetluiește-mi inima; pune-Ți dragostea supranaturală în inima mea. Toarnă-Ți dragostea fierbinte în mine”, primeam ceea ce avea să fie mandatul principal al lucrării mele.

Dintr-odată, am tresărit la sunetul telefonului. Am trecut rapid de la bucuria de a fi cufundat în prezența Duhului Sfânt la supărare. Am răspuns la telefon, pentru că cel care suna era un prieten bun de-al meu. A început să îmi povestească un vis pe care l-a avut despre mine, în care, asemenea unui tunet, a auzit vocea audibilă a lui Dumnezeu rostind cuvintele din Cântarea Cântărilor 8:6-7. Apoi Domnul i-a vorbit să mă sune și să îmi transmită un mesaj specific.

Mai întâi mi-a povestit cum Dumnezeu i-a descoperit că Duhul Sfânt va scoate în evidență Cântarea Cântărilor, revărsându-i adevărurile peste întreaga Biserică și chiar peste întregul pământ, în generația următoare. Apoi mi-a spus că mesajul Cântării Cântărilor va deveni centrul de greutate al vieții și lucrării mele până la sfârșitul zilelor. Aceasta avea să fie focalizarea lucrării mele: a-i chema pe oameni să se întoarcă la prima poruncă, deoarece

Isus a spus că prima și cea mai mare poruncă este „să-L iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta” (Matei 22:37).

În urma acestei experiențe am rămas uimit. Timpul a trecut repede și eu mă gândeam: „Oare ce-o fi asta?” Trebuie să mărturisesc că prima mea reacție emoțională a fost una de consternare. Cântarea Cântărilor îmi părea că vorbește despre trandafiri și frumusețe, mirese și flori. Am gândit în sinea mea: „*E groaznic!*” Cartea era un cântec de dragoste, așa că eram puțin descurajat de faptul că fusesem chemat să proclam acest mesaj pentru tot restul vieții mele.

Am ajuns chiar să mă rog: „Doamne, eu sunt fiul unui boxer. Sunt fiul unui tip dur! Și acum vrei să ajung cunoscut drept acela care vorbește despre Mireasa lui Cristos?”

În timp ce meditam asupra a ceea ce se petrecuse, deveneam tot mai deranjat de implicațiile acestei chemări.

MIREASA LUI CRISTOS TRANSCENDE GENUL FEMININ ȘI MASCULIN

PE ATUNCI nu înțelegeam importanța acestui mesaj și a focalizării lucrării mele asupra lui. I-am cerut Domnului o direcție diferită pentru lucrarea mea. Îmi doream un mesaj mai masculin. I-am sugerat lui Dumnezeu să îmi dea ceva profund și puternic, cum ar fi cartea Romani, cartea Apocalipsa sau viața lui David. Voiam ca Dumnezeu să îmi dea ceva bărbătesc și consideram că ar fi mai bine să lase Cântarea Cântărilor în grija unei lucrări de femei.

Dar, în timp, Dumnezeu m-a făcut să îmi schimb părerea. Am învățat că a fi Mireasa lui Cristos trece dincolo de genul masculin sau feminin. Mireasa descrie o poziție privilegiată, aproape de inima lui Dumnezeu.

Este o invitație la a experimenta intimitatea profundă cu Dumnezeu. Mulți bărbați ai lui Dumnezeu din Biblie au umblat în acest privilegiu măreț al intimității cu Dumnezeu.

REVELAȚIA MIRESEI

ÎMPĂRATUL DAVID ESTE doar unul dintre bărbații care au fost marcați de o viață a intimității profunde cu Dumnezeu. Aceasta este esența revelației Miresei, așa cum este ea dezvoltată teologic în Noul Testament. În Vechiul Testament, împăratul David a fost cel mai mare războinic închinător. Îmi place să spun că el a fost regele cu inimă de mireasă. Cu alte cuvinte, David a fost imaginea închinătorului bolnav de dragoste din Vechiul Testament. Ioan Botezătorul, pe de altă parte, a fost închinătorul bolnav de dragoste al Noului Testament, care a ajuns să-L întâlnească pe Însuși Mirele.

Totuși, cel care a avut cea mai măreață revelație despre Mire și despre Mireasă a fost apostolul Ioan. A existat un moment când acest bărbat furtunos a vrut să cheme foc din cer peste orașele în care oamenii nu participau la întâlnirile cu Isus. Ioan îmi părea uneori un personaj scăpat de sub control. Gândiți-vă la viața lui: a muștrat oamenii care scoteau draci, pentru că nu făceau parte din grupul lui; I-a cerut lui Isus să îl lase să șadă la dreapta Sa pentru veșnicie. El dorea să fie cel mai important, deasupra tuturor pentru veșnicie, la dreapta lui Isus în eternitate. Uneori, apostolul i-a muștrat pe oameni, dar a fost și cel care a stat cu capul pe pieptul Domnului.

Domnul Isus i-a încredințat apostolului Ioan revelația Miresei, chiar dincolo de ceea ce îi descoperise lui Ioan Botezătorul. Apostolul Ioan, Ioan Botezătorul și David au fost cu toții mari bărbați ai lui Dumnezeu care erau foarte conștienți de propria masculinitate.

Mulți bărbați cred că o înțelegere profundă cu privire la Mireasa lui Cristos le va submina masculinitatea, pe când tocmai opusul este adevărat: revelația Miresei le va confirma masculinitatea. A fi un bărbat care stă cu capul pe pieptul Domnului, primind îmbrățișarea Lui, îți va aprinde inima.

UN DUMNEZEU CARE SE BUCURĂ DE TINE

MULȚI cred că Dumnezeu Se va bucura de ei atunci când vor ajunge în Cer. Alții își imaginează un dumnezeu care se va bucura de ei după ce vor trece printr-o transformare spirituală majoră. Însă eu am să îți spun ceva uimitor, radical și necesar: Dumnezeu Se bucură de tine acum, chiar și în slăbiciunea ta. Fie că ești pe muntele victoriei sau ești în valea eșecului, El Se bucură de tine, pentru că bucuria Lui nu este bazată pe realizările tale, ci mai degrabă pe inima Lui și pe răspunsul tău sincer față de El. Fie că ai de luptat cu dificultăți sau ești deja biruitor, Dumnezeul cel Atotputernic Se bucură de tine.

De fapt, a simți bucuria lui Dumnezeu în mod regulat va rezulta într-o creștere spirituală, în maturizare. Acesta nu este un lucru pe care să te străduiești să îl realizezi, ci este o cheie care poate descuia o sursă uimitoare de putere în viața ta.

Dumnezeu Se bucură de noi chiar și în slăbiciunile noastre. Obişnuiam să cred că Dumnezeu Se poate bucura de mine doar dacă ajung la un anumit nivel al disciplinei spirituale și doar dacă mă maturizez în credință. A ști că Dumnezeu Se bucură de mine în slăbiciunea mea duce, de fapt, la maturizarea mea spirituală.

În urmă cu câțiva ani, Domnul mi-a descoperit ceva profund, care mi-a schimbat radical viața. El mi-a arătat că, datorită dragostei din inima Lui și a lucrării de pe cruce, Isus Se bucură de mine și în slăbiciunea mea. A cunoaște cu adevărat acest lucru ne va face să ne maturizăm – și nu invers.

Înțelegerea mea asupra acestui fapt continuă să crească, în special de când m-a chemat Dumnezeu să vestesc mesajul remarcabil și încurajator pe care îl înglobează Cântarea Cântărilor. De fapt, eu cred că Dumnezeu va învia importanța acestei cărți pe toată fața pământului și că, în timp ce va face acest lucru, ne va schimba înțelegerea despre El. Nu cunosc nicio altă carte care poate să ne schimbe atât de mult paradigma precum Cântarea Cântărilor.

Cântarea Cântărilor poate fi înțeleasă în două moduri majore. În primul rând, cartea este un cântec care înalță frumusețea dragostei naturale dintr-o căsnicie. În al doilea rând, ea este un cântec de dragoste spiritual despre glorioasa relație dintre Cristos și Biserică. În conformitate cu această interpretare alegorică, împăratul Solomon Îl reprezintă pe Împăratul Isus, iar Sulamita pe Mireasa lui Cristos. A înțelege atât interpretarea naturală, cât și cea alegorică, este fundamental pentru creștinii de azi.

Ar trebui să ne apropiem de această carte așteptând să căpătăm învățătură despre căsătoria naturală, dar și pentru a primi înțelegere despre căsătoria noastră spirituală, în calitate de Mireasă a lui Cristos. Ambele ne vor ajuta să înțelegem mai mult inima lui Dumnezeu.

DUMNEZEU NU ESTE UN ANTRENOR SEVER

MULȚI CREDINCIOȘI AU o imagine despre Dumnezeu care este foarte diferită de tot ceea ce găsim în această carte a Bibliei. Dacă îl vei iscodi pe un credincios de rând, el îți va spune: „Știi că Dumnezeu are toată autoritatea și știu că El ne vrea binele, dar nu înțeleg ce simte El. Pare puțin distant în sentimentele Lui.” Adesea, Dumnezeu este privit ca fiind un antrenor sever care încearcă să ne disciplineze, chemându-ne la lucruri grele sau permițând să trecem prin dificultăți. Recunoaștem că este spre binele nostru, însă a-L vedea pe Dumnezeu drept un antrenor sever nu reprezintă o înțelegere potrivită a personalității Lui.

Alții Îl privesc ca pe un judecător exigent care încearcă mereu să ne prindă în păcat și care nu simte nimic pentru noi până în momentul când cădem – iar atunci simte mânie.

Mulți dintre noi Îl percepem pe Dumnezeu ca fiind un fel de sergent de armată, gata să ne sacrifice de dragul cauzei. Ni-L imaginăm spunând: „Este în regulă dacă îi voi pierde pe câțiva dintre voi pe drum, atâta timp cât cauza propășește.” Credem că El ne cheamă la a fi ucenici doar pentru a fi promovată cauza Sa și nu ajungem niciodată să realizăm că inima Lui arde de dorință după

noi. Mai credem și că El Se mânie atunci când comitem o greșeală. Preiubiților, această imagine deformată este foarte diferită de cea a Dumnezeului din Biblie.

Cartea Psalmilor se aseamănă cu Cântarea Cântărilor în felul în care expune cu atenție trăirile emoționale ale Trinității. A descoperi inima lui Dumnezeu este un lucru atât fascinant, cât și absolut înălțător!

PLĂCEREA SPIRITUALĂ NE OFERĂ PUTERE ASUPRA PĂCATULUI

URMÂNDU-MI CĂLĂUZIREA personală cu privire la însărcinarea primită de a proclama frumusețea lui Dumnezeu din Cântarea Cântărilor, mi-am început propria călătorie în această carte. Schimbarea produsă în mine și în lucrarea mea a avut loc în decursul a câtorva ani. Însă am fost luat prin surprindere. Atunci când mi-am deschis Biblia la Cântarea Cântărilor 8:6-7, nu știam că în aceeași zi aveam să primesc un telefon care îmi va schimba viața într-un mod dramatic.

În acest pasaj, Isus este Cel care vorbește. El o invită pe Mireasă la a-L pune ca o pecete pe inima ei și ca un semn pe brațul ei. Pasajul din Scriptură spune:

Pune-mă ca o pecete pe inima ta și asemenea unui semn pe brațul tău! Fiindcă dragostea este puternică precum moartea, iar ardoarea ei este neînduplecată precum Locuința Morților; flăcările ei sunt flăcări de foc, flăcări mistuitoare! Apele mari nu pot să stingă dragostea, râurile nu sunt în stare să o înece! Dacă un om ar dăruia toate bogățiile din casa lui pentru iubire, ar fi doar profund disprețuit!

Acest pasaj ne dezvăluie faptul că Dumnezeu va descoperi omului nostru lăuntric dragostea și ardoarea, sentimente care

sunt la fel de puternice precum moartea; dacă vom ceda în fața lor, nu vom mai scăpa din strânsoarea lor. Cu alte cuvinte, Domnul spune că ne poartă o dragoste care arde ca focul, în ciuda păcatului și a slăbiciunii noastre. Atunci când vom ceda în fața dragostei lui Dumnezeu, aceasta va face ca, în timp, niciun păcat și nicio slăbiciune să nu poată scăpa de atingerea ei, în același fel în care nimeni nu poate scăpa de atingerea morții în domeniul natural.

Nu contează cât de multă mânie sau amărăciune am acumulat în inimă. Nu contează cât ne-am afundat în păcat. Domnul poate îndepărta astfel de lucruri. În același fel în care moartea cucerește totul în domeniul natural, dragostea lui Dumnezeu cucerește inimile noastre și biruiește asupra păcatului care locuiește în ele. Dacă ne predăm dragostei Lui, El poate birui asupra domeniilor în care inimile noastre au tendința de a se rătăci.

Spre sfârșitul versetului 6, Domnul începe să descrie focul iubirii. Cu acest foc al dragostei, El ne leagă inimile de a Lui. Flăcările lui Dumnezeu acționează ca o pecete de foc. Pecetea cu care ne sigilează Domnul nu este o pecete de ceară, asemenea celei folosite de împăratul Solomon la palat pentru a sigila un document regal. Inimile noastre sunt documentul regal al Domnului, iar El le pecetluiește cu dragostea Lui mistuitoare.

Avem nevoie de Dumnezeu pentru a-L iubi pe Dumnezeu. Îl iubim cu ajutorul puterii supranaturale a iubirii Sale. Dumnezeu ne va descoperi dragostea Lui și ne va face parte de ea, iar noi vom deveni oameni care Îl iubesc pe El cu ardoare, cu însăși dragostea Lui.

Dumnezeu arde de dorință după inima omului – El are cea mai mare capacitate de a iubi și nu este un dumnezeu pasiv. Dorința după noi Îl mistuie și El ne pecetluiește inimile cu foc. Apele reci ale păcatului, ale legăturilor și ale persecuției nu pot stinge acest foc supranatural al dragostei lui Dumnezeu, atunci când ne predăm puterii ei mistuitoare.

PUTEREA DE A IUBI ESTE RĂSPLATĂ ÎN SINE

Dacă un om ar dărui toate bogățiile din casa lui
pentru iubire, ar fi doar profund disprețuit!
–Cântarea Cântărilor 8:7

Imaginați-vă un cuplu tânăr care are cinci milioane de dolari în bancă și deține o casă în valoare de cinci milioane de dolari. Într-o zi, acest cuplu descoperă că fiica, în vârstă de cinci ani, suferă de o boală terminală. Doctorul îi informează că îi va costa tot ce au pentru a-și trata cu succes copila – tot ce au în contul bancar, casa, capitalul în acțiuni, totul. Așa că ei își vând casa și bunurile, cheltuiesc toate cele zece milioane de dolari, iar fiica lor este salvată. Într-o zi se întâlnesc cu cineva care le spune: „Ceea ce ați făcut pentru fiica dumneavoastră este incredibil.”

Cu o mustrare blândă, părinții i-ar răspunde: „Nu, ceea ce am făcut pentru fiica noastră nu a fost nimic, am făcut-o din dragoste.” Principiul se aplică și acestui verset. Dacă acești oameni au renunțat la tot ceea ce au agonisit pentru o cauză, vor disprețui ideea că ar fi făcut vreun lucru nobil. Ei au acționat pentru că erau plini de dragoste pentru altcineva. În comparație cu o astfel de dragoste, banii nu au nicio valoare. Cuplul ar putea răspunde respectivei remarci în felul următor: „Considerăm că lucrul la care am renunțat este o nimica toată în comparație cu dragostea pe care o avem pentru fiica noastră.”

Apostolul Pavel spune că își socotește sacrificiul pentru Cristos ca fiind o pierdere față de valoarea mult mai mare a cunoașterii lui Isus. (Vezi Filipeni 3:8.) Oamenii i-au spus: „Pavel, tu ai avut o carieră excelentă.” Însă pentru Pavel aceasta nu a însemnat nimic față de ceea ce i-a dăruiat Mântuitorul. Dumnezeuul necreat a devenit Om pentru că era mistuit de dorința după noi. El ne încununează cu gloria Sa eternă. Ce importanță are faptul că Pavel a renunțat la o carieră care l-ar fi putut face faimos? Adevărata iubire disprețuiește recunoștința primită pentru sacrificiului depus din dragoste.

De ce? Pentru că a fost un sacrificiu făcut din dragoste. Recompensa unui om care iubește cu adevărat este puterea de a iubi. În acest loc al dragostei, nimeni nu caută, nici nu dorește nicio recunoaștere.

De fapt, părinții din ilustrația noastră spun: „Ne iubim fiica și asta este tot ce contează; casa și banii nu înseamnă nimic.” În același fel, atunci când oamenii sunt preocupați de dragostea și de frumusețea lui Isus, puterea de a-I răspunde cu o dragoste deplină lui Dumnezeu este singura recompensă pe care și-o doresc. Martirii își vor da cu bucurie viața și vor considera acest act al devoțiunii supreme ca fiind un dar al harului lui Dumnezeu, un dar care le dă putere să opereze în dragoste supranaturală atunci când se află sub presiune. Puterea de a iubi este recompensa noastră cea mare.

RĂZBOINICII ÎNDRĂGOSTIȚI SUNT PROTEJAȚI ȘI UMPLUȚI DE PUTERE

CÂND M-A CHEMAT DUMNEZEU la a mă privi pe mine însumi prin prisma revelației Miresei lui Cristos, am protestat. Cum putea fiul unui boxer dur să fie preocupat de a proclama înaintea Trupului lui Cristos ce înseamnă să fie Mireasă? Confuz, I-am spus lui Dumnezeu: „Doamne, lucrul acesta nu are niciun sens!”

Acum înțeleg că, în calitate de războinici, nu vom reuși niciodată să avem o poziție mai radicală decât cea de războinici cu inimă de mireasă, care luptă împotriva împărăției întunericului. Poziționați astfel, vom fi în siguranță, iar inimile noastre vor fi protejate. Vom avea puterea care ne va susține în luptă. Alți războinici vor ajunge la epuizare, vor fi răniți, iar pasiunea din inimile lor va fi pierdută.

Este atât de ușor ca inima să îți fie rănită în toiul luptei. Însă inimile războinicilor îndrăgostiți sunt mai protejate și mai pline de putere, pentru că ele poartă în sine principala lor răsplată – puterea de a fi înviorate în dragoste și fascinate de frumusețe. Deși ar putea ajunge să moară ca martiri, inimile lor vor muri mistuite de pasiunea dragostei lui Cristos. Cred că Biserica vremurilor din urmă va fi asemenea unui războinic îndrăgostit, un războinic cu

inimă de mireasă. Mireasa lui Isus poartă bocanci de armată, iar inima ei este protejată de plăcerea găsită în dragoste. Oamenii de astăzi au nevoie – la fel cum au avut nevoie și Ioan Botezătorul, împăratul David și „fiii tunetului” – să primească revelația Miresei.

Deși primul răspuns pe care l-am dat chemării de a declara Cântarea Cântărilor a fost unul de consternare, am realizat curând puterea din spatele acestei experiențe cu Domnul. Acela a fost momentul în care l-am spus: „Sunt de acord cu ceea ce vrei să facem!”

Recunosc că mi-a luat ceva timp să răspund întrebărilor care mi se ridicau. Însă nu a durat mult până am decis că ar fi mai bine să nu lupt cu Dumnezeu; știam că oricum El ar câștiga. Având în vedere că am pierdut fiecare luptă pe care o avusesem cu Domnul în trecut, după câteva săptămâni am spus: „În regulă!”

Așa că am mers și am cumpărat cărți despre Cântarea Cântărilor. Am început să le citesc și, sincer, unele dintre ele mi s-au părut neinteresante și încurcate. A fost nevoie de determinare și credință. Există, de fapt, în jur de vreo cincisprezece simboluri diferite în Cântarea Cântărilor și, odată ce le înveți, lucrurile încep să capete sens. Nu este nici pe departe dificil, însă, cum nu dețineam nicio înțelegere asupra simbolurilor, la început cartea mi s-a părut imposibilă. Acum posed aproape 150 de comentarii despre Cântarea Cântărilor. Mi-am propus să obțin fiecare comentariu în engleză despre această carte.

Am început să mă rog și să postesc, cerându-I lui Dumnezeu să îmi dezvăluie înțelesurile acestei cărți a Bibliei. Curând, studiul asupra cărții Cântarea Cântărilor a început să îmi desfete inima tot mai mult. Și acum, 12 ani mai târziu, mă simt de parcă abia am început să studiez această carte remarcabilă. Unii oameni și-au dăruit 50 de ani din viața lor studierii acestei cărți a Bibliei. Am dat învățătură despre Cântarea Cântărilor an de an în școala noastră biblică din Kansas City. Astăzi, această carte îmi aduce, cu adevărat, o bucurie de negrăit. Desfătarea mea este nu doar să predic din ea, ci să îmi deschid, încetul cu încetul, inima față

de ea în timp ce mă pregătesc, studiez și meditez asupra acestor pasaje din Scriptură. Cred că această scriere este esențială atât în lucrarea înainte-mergătorilor, cât și a războinicilor îndrăgostiți, a căror inimă este protejată de experimentarea dragostei și a frumuseții lui Isus.

Multe dimensiuni ale frumuseții Lui și ale frumuseții noastre sunt legate de revelația primită prin această carte, de paradigma unui Dumnezeu care este un Mire iubitor, copleșit de dorință după noi. Voi acoperi, pe scurt, trei aspecte ale revelației cuprinse pe paginile acestei remarcabile cărți din Biblie.

MIRELE ISUS NE DOREȘTE

CÂND MĂ GÂNDESC la Dumnezeul-Mire, mai întâi îmi vine în minte dorința Lui după noi. Ah, ce lucru glorios este să fii însuflețit de dragostea lui Dumnezeu! Nimic nu este mai înviorător decât revelația Dumnezeului care Își găsește plăcerea în noi, a Dumnezeului care are o dorință intensă după noi și care ne cucerește cu plăceri spirituale. Această nouă paradigmă a Fiului – Dumnezeul-Mire – în umanitatea Lui are mai multe implicații.

Revelația Mirelui a fost predicată de către apostolul Pavel. El a spus:

Sunt gelos pe voi cu gelozia lui Dumnezeu, căci
v-am logodit cu un bărbat, pentru a vă înfățișa
înaintea lui Cristos ca pe o fecioară curată.

–2 CORINTENI 11:2, *Sublinierea autorului*

Pavel își privea slujirea ca pe o lucrare prin care îi logodea pe necredincioși, prin pocăință, cu Dumnezeul-Mire și lupta pentru a-i prezenta înaintea Lui ca pe o Mireasă curată. Având această identitate pentru slujire – prieteni ai Mirelui – vom acționa foarte diferit de cei care nu dețin această revelație. Noi, ca prieteni ai Mirelui, suntem neînfricați pentru că suntem conectați la ceva mult mai mare decât noi înșine. Ne găsim identitatea în puterea relației cu Însuși Dumnezeu.

Un Dumnezeu-Mire este un Dumnezeu care are o dorință de nedescris după oameni și care Își găsește desfătarea în ei. Este un Dumnezeu care ne face să ne simțim plăcuți, doriți, curțați și căruia simțim că Îi aducem bucurie. Ceva tresare în noi atunci când simțim dorința mistuitoare din inima lui Dumnezeu.

Atât Tatăl, cât și Mirele Isus ne doresc. Duhul Sfânt, pe de alta parte, mediază această revelație și toarnă dragostea în inimile noastre pentru a putea răspunde cu tot ceea ce suntem Tatălui, fiind copiii Lui, și Fiului lui Dumnezeu, ca Mireasă.

Fie că inimile noastre sunt focalizate pe Tatăl sau pe Dumnezeul-Mire, vom experimenta o dorință mistuitoare. Ceva profund se petrece în noi atunci când simțim că suntem doriți, că cineva ne duce dorul și tânjește după noi, în ciuda slăbiciunilor și a zdrobirii noastre. Atunci când credem că El este Mirele nostru, nevoia de a ne simți plăcuți lui Dumnezeu este împlinită. Viața și personalitatea noastră se schimbă complet datorită conștientizării acestui lucru privitor la Dumnezeu, și anume că El nu Se va bucura de noi doar când vom ajunge în Cer, ci că El Se desfată în noi și ne place încă de aici, de pe pământ.

ALEARGĂ LA EL

NU EXISTĂ o declarație mai măreață care să exprime dragostea, dorința și pasiunea decât aceea a unui Dumnezeu-Mire care Și-a luat trup de om pentru că Își dorea un partener de căsătorie pentru veșnicie. Prin aceasta, El Îl proslăvește pe Tatăl. Când mă gândesc la Dumnezeul meu Mire, spun în sinea mea: „Ce dorință uimitoare!” El este un Dumnezeu care mă dorește mai mult decât îmi pot imagina. Atunci când mă las pătruns de această înțelegere, alerg spre El, în loc să fug de El.

Atunci când ai revelația Dumnezeului-Mire, nu te vei ascunde de El, nici chiar atunci când firea ta păcătoasă te va izbi, ci mai degrabă vei alerga la El, pentru că știi ce fel de Dumnezeu este El. Pentru aceasta însă trebuie să avem un duh sincer și dornic. Aici mă refer la credincioși sinceri, care se luptă cu păcatul lor, iar în inimile

lor își doresc să se schimbe. Strigătul inimii lor este: „Îmi doresc să fiu al Tău – și totuși, îmi descopăr slăbiciunea atât de des.”

TĂRÂMUL FRUMUSEȚII

FRUMUSEȚEA ESTE al doilea cuvânt la care mă gândesc atunci când vine vorba despre Mire. Tărâmul frumuseții lui Dumnezeu ne este descoperit de către Duhul Lui. Lucrul acesta se va întâmpla într-un mod nemaiîntâlnit în generația în care Se va întoarce Domnul. Vom fi uimiți și fascinați de descoperirea unui Dumnezeu frumos.

El ne face cunoscută frumusețea pe care o posedă. O împărtășește cu noi prin mântuire. Fără a avea înțelegerea paradigmei Dumnezeului-Mire, nu vom putea înțelege pe deplin revelația frumuseții Lui. El intenționează să ne arate plinătatea frumuseții Lui în vremea aceasta. Revelația Dumnezeului-Mire este esențială pentru împlinirea planurilor Lui în aceste vremuri de pe urmă.

Subiectul Dumnezeului-Mire este extrem de vast. Viața mea este o însetată căutare de comori în această dimensiune a inimii lui Dumnezeu. În ultimii 12 ani am fost deosebit de interesat de această revelație și sunt nerăbdător ca Dumnezeu să îmi arate mai mult din tărâmul frumuseții Lui în următorii 12 ani. Cu cât ajung mai aproape, cu atât devin mai fericit în sfințenie. Ah, ce lucru glorios este să fii fascinat de frumusețea Lui!

PLANURILE LUI PENTRU NOI

ÎN AL TREILEA RÂND, când vine vorba despre Dumnezeul-Mire, mă gândesc la planurile Lui pentru noi. Domnul ne-a chemat, pe mine și pe tine, să ne bucurăm împreună cu El de o anumită măsură din glorioasa moștenire pe care o va primi de la Tatăl Său. Ne-a chemat într-un loc al intimității și al puterii care este superior îngerilor. El plănuiește ca oamenii mântuiți să pătrundă împreună cu Trinitatea pe un tărâm care este cu mult dincolo de orice alt lucru creat.

Mă bucur că sunt om și că am viață. Nu există o minciună mai mare decât aceea care spune că viața de aici nu merită trăită. Viața este minunată! Gândește-te: există un Dumnezeu-Mire care plănuiește să ne facă parte de intimitate și putere. El este Dumnezeu-Mire a cărui inimă este captivată de Mireasa Lui – care suntem noi.

Apocalipsa 3:21 este o afirmație puternică pe care o face Însuși Isus și care descrie ce vom moșteni. Aici Domnul ne spune că dorește ca noi să stăm cu El pe tronul Lui.

Celui ce învinge îi voi da dreptul să șadă împreună cu Mine pe tronul Meu, tot așa cum și Eu am învins și am șezut împreună cu Tatăl meu pe tronul Lui.

Preaiubitule, ai parte, prin unirea cu Mirele, de bogăție și putere de nedescris și primești cetățenie de onoare în orașul etern. Într-o zi te vei bucura de aceste lucruri în mijlocul orașului etern.

Singurul scop pe care îl are Dumnezeu pentru noi este să ne dăruim inimile Lui, de bunăvoie, pentru a-L iubi. În asta ar trebui să se cuprindă tot ceea ce suntem și tot ceea ce facem. Când ne vom primi cununa în acea ultimă zi, vom spune: „Te-am iubit pentru că ne-a făcut atâta plăcere să Te iubim. Nu am fost siliți să Te iubim. Așa am dorit să trăim. Nu am slujit din pricina vreunui mandat obligatoriu de ascultare. Suntem oameni care Îl iubesc pe Dumnezeu de bunăvoie. Vrem să iubim din pricina frumuseții Tale.”

A fi oameni care Îl iubesc pe Dumnezeu cu toată inima stă la baza lucrării înainte-mergătorilor, o chemare foarte dragă inimii mele. (Vezi Matei 22:37.) Înainte-mergătorii sunt cei care experimentează intimitatea cu Dumnezeu, Mirele ceresc, Cel care Își cheamă oamenii la a se dăruia pe sine și a trăi povestea de dragoste a Evangheliei.

Dezvoltarea relației noastre cu Dumnezeu-Mire este cea mai bună cale de a experimenta plinătatea planului Său pentru noi. Când vom primi mai multă revelație despre ce înseamnă a-L iubi

de bunăvoie pe Dumnezeu-Mire, aceasta ne va schimba radical prioritățile, precum și fiecare aspect al vieții noastre. În calitate de Mireasă, destinul ne stă înaintea.